

Ставицького Миколи Павловича
Командира батальйону безпілотних систем
Військової частини А7053
Старший лейтенант

МОТИВАЦІЙНИЙ ЛИСТ

кандидата до складу Ради ветеранів війни за незалежність України

Звертання

Шановні учасники регіональних зборів, представники громадськості!

Я, Ставицький Микола Павлович, ветеран війни за незалежність України, учасник бойових дій звертаюся до Вас із щирим бажанням долучитися до складу Ради ветеранів. Це не просто формальна заява, це рішення, яке визріло з болю, досвіду, пережитого на передовій, і непохитного переконання: кожен, хто повернувся з війни, заслуговує на гідне мирне життя.

Чому саме я, і чому це важливо

Я пройшов через те, через що проходять тисячі наших ветеранів: гуркіт артилерії, яка не дає спати й через роки; ранок вдома, коли не знаєш, що з собою робити; черги в установах, де тебе не чують, бо не розуміють. Я знаю, що означає повернутися і відчутти себе чужим у власному місті. І саме тому я тут.

Бути членом Ради, це не привілей, це відповідальність. Відповідальність перед побратимами, які ще воюють. Перед тими, хто вже вдома, але досі не знайшов себе. Перед сім'ями, які несуть тягар, невидимий для оточення. Я маю не лише теоретичне розуміння цих проблем, я їх прожив на власній шкірі. А значить, зможу говорити від імені ветеранів не за чужими словами, а за власним досвідом.

Місія: знайти своє місце в мирному житті

Моя особиста місія як члена Ради, допомогти кожному ветерану знайти своє місце в мирному житті, відновити здоров'я та реалізувати свій потенціал. Адже людина, яка захистила державу зі зброєю в руках, повинна мати повноцінні умови для того, щоб будувати цю державу і в мирний час.

Я переконаний, що ветеран, це не соціальна проблема, яку треба вирішити. Це людина з унікальним досвідом, дисципліною, стійкістю та лідерськими якостями, яку суспільство повинне не лише підтримати, а й залучити. Наше завдання, створити умови, за яких цей потенціал не згасне, а стане рушійною силою відновлення країни.

Аналіз проблем ветеранів та їхніх сімей

На основі власного досвіду, спілкування з побратимами та аналізу наявних досліджень я виокремлюю такі ключові проблемні блоки:

1. Фізичне та психологічне здоров'я

Недостатня кількість кваліфікованих психологів і психотерапевтів, які спеціалізуються на бойовій травмі (ПТСР), особливо в малих містах та сільській місцевості.

Відсутність ефективних комплексних програм реабілітації, які поєднують медичну, психологічну та соціальну складову.

Стигматизація звернення за психологічною допомогою в середовищі самих ветеранів через стереотипи про "слабкість".

Тривалі черги та бюрократичні перешкоди при проходженні МСЕК і отриманні статусу особи з інвалідністю.

2. Соціальна адаптація та зайнятість

Труднощі з поверненням до цивільної зайнятості, брак програм перепідготовки та відповідних пропозицій від роботодавців.

Відсутність системної підтримки у відкритті власного бізнесу або проходженні навчання після демобілізації.

Психологічна прірва між бойовим досвідом і вимогами цивільного ринку праці. Ізоляція від суспільства та відчуття непотрібності після повернення.

3. Сім'ї ветеранів

Сім'ї не отримують достатньої психологічної підтримки у процесі адаптації до "нового" члена родини, який повернувся зміненним.

Діти ветеранів, особливо ті, хто пережив стрес очікування або втрату, потребують спеціалізованих програм у школах та дитячих закладах.

Членам сімей загиблих бракує ефективного супроводу в правових питаннях, соціальних виплатах та зверненні за допомогою.

4. Правові та адміністративні бар'єри

Складність і непрозорість процедур підтвердження статусу учасника бойових дій, отримання пільг, виплат, сертифікатів на житло тощо.

Розпорошеність нормативно-правової бази між різними відомствами, ветеран мусить самостійно орієнтуватися в десятках актів.

Нерівномірне застосування законодавства на регіональному рівні.

Пропозиції щодо вирішення проблем

Як майбутній член Ради, я планую ініціювати та підтримувати такі конкретні кроки:

У сфері охорони здоров'я та реабілітації:

Ініціювати розробку єдиного стандарту комплексної реабілітації ветеранів із обов'язковою психологічною складовою, доступним у кожній громаді.

Пропонувати включення до фінансування центрів психосоціальної підтримки, які працюватимуть за принципом "рівний — рівному" (ветеран допомагає ветерану).

Виступити за спрощення процедури МСЕК для учасників бойових дій, скорочення строків, дистанційний формат там, де це можливо.

У сфері зайнятості та реінтеграції:

Розробити пропозиції щодо запровадження державної програми "Перший рік після служби" — комплексного супроводу демобілізованого в перші 12 місяців цивільного життя.

Лобіювати введення стимулів для роботодавців, які наймають ветеранів: пільги з оподаткування, гранти, публічне визнання.

Пропонувати механізм визнання бойових компетенцій (лідерство, управління в умовах стресу, технічні навички) у системі освіти та ринку праці.

У сфері підтримки сімей:

Ініціювати програми психологічного супроводу для сімей ветеранів із ПТСР — групи підтримки, індивідуальні консультації, виїзна допомога.

Включити до шкільних програм компоненти психологічної грамотності для дітей із сімей ветеранів.

Запропонувати єдиний "сімейний кейс": юридичний супровід + соціальні виплати + психологічна допомога для сімей загиблих.

У сфері нормативно-правового регулювання:

Брати активну участь у формуванні та поданні пропозицій до проєктів нормативно-правових актів, що належать до компетенції Мінветеранів. Ініціювати кодифікацію ветеранського законодавства — об'єднання розпорощених норм у єдиний зрозумілий документ.

Домагатися запровадження обов'язкової консультації з Радою ветеранів при підготовці будь-яких нормативних актів, що торкаються прав учасників бойових дій.

Пропонувати механізм моніторингу виконання прийнятих актів на регіональному рівні з правом Ради ініціювати перевірки.

Особисте зобов'язання

Якщо я буду обраний до складу Ради, я зобов'язуюсь:

Представляти інтереси ветеранів чесно, без популізму та без компромісів з совістю.

Бути доступним: збирати зворотний зв'язок від ветеранів, бути присутнім там, де болить, у реабілітаційних центрах, громадських зборах, онлайн-просторах.

Не обмежуватися декларативними заявами, вносити конкретні, обгрунтовані пропозиції та домагатися їх реалізації.

Взаємодіяти з профільними комітетами Верховної Ради, Мінветеранів, органами місцевого самоврядування та громадянським суспільством.

Підзвітно та прозоро інформувати ветеранську спільноту про роботу Ради.

На завершення

Ця війна змінила нас усіх. Але тих, хто пройшов через неї зі зброєю в руках, вона змінила найглибше. Ми маємо право на більше, ніж просто вижити. Ми маємо право на повноцінне, гідне, осмислене життя і на державу, яка це розуміє та забезпечує.

Я готовий працювати заради цього. Не від свого імені, а від імені кожного, хто ще не знайшов сили або слів сказати про своє.

Прошу підтримати мою кандидатуру.

З повагою та відданістю спільній справі,
Ставицький Микола Павлович
Ветеран війни за незалежність України
27.03.2026

Ставицький М.П.